

Пре неколико дана сам, у ничим изазваној канцеларијској анализи, превидео и утврдио да Србија 9. децембра 2011. године неће добити улазницу за чекање у реду пред стражарском кућицом бриселске конфедерације.

Питаће се неко зашто нисам написао текст, и тиме овековечио своју добру процену, али признајем да сам имао паметнија посла од јавног исказивања онога што знају и слуте сви који су завршили први разред основне школе.

Ех, та Европа.

Биће поштено према конзументу овог текста да се одмах легитимишем као поборник решења ЕУ у областима које се тичу приватних права појединаца и компанија, те врхунских домета Европске комисије и Суда ЕУ, у домену заштите конкуренције и слободног тржишног надметања.

Да не помињем чињеницу да су многе државе чланице далеко премашиле стандарде у наведеним сегментима деловања, и да су примери одличног функционисања правне државе, нарочито у чланицама са Запада, увелико у самом светском врху по својој једноставности и ефикасности.

Међутим, правила о слободи предузетништва, доступности образовања, заштите потрошача и тсл. улазе у круг тзв. приватног права, и она су резервисана углавном (са пар изузетака) за држављане и правна лица са територије ЕУ. За нас, суседе из бивших Османских колонија, та права и стандарди не важе, па кад се европске бирократе појаве пред нашом публиком, врло брзо се скида маска толеранције, а оловка у руци се замењује бичем и припремљеним законима које је само потребно превести са енглеског.

Дакле, Европска унија је за своје мајка, а за нас управница дома за сирочад, па кад ми као Оливер Твист [\[1\]](#) закукамо да смо „још гладни“ тада уместо додатне кашике посне каше, добијемо преко уста због непристојности.

И као што сам малочас хвалио поједина достигнућа Европске квазидржаве, тако ћу у наставку овог прегледа, кроз неколико неспорних чињеница, указати на то да су нам неколико утицајних држава ЕУ отворени непријатељи, што следствено указује на то да су Србија и Срби од стране бриселских чиновника прокужени, те да ће чланство у ЕУ добити, евентуално Република Београдски Пашалук, и то тек кад пружи довољну аутономију САО Гроцка и Врчин.

Прва чињеница се односи на признање Тачи Републике за државу од стране 22 државе ЕУ. Први логичан закључак јесте да су то државе које нам угрожавају територију, и покушавају да направе оно што је Францу Јозефу и А. Хитлеру полазило за руком у периоду не дужем од 4 године.

Друга чињеница се односи на то да су и осталих 5 држава чланица ЕУ које нису признале *Тачикистан* као државу, сасвим уредно, бар до сада испуњавале своје обавезе у органима Уније, и гласале за све извештаје укључујући и Извештај Европске Комисије о напретку Косова из октобра ове године [\[2\]](#).

У наведеном извештају се (као и у свим претходним) наша покрајина третира као потпуно независна држава и субјекат у односима са ЕУ, те је и нама и њима јасно да је за Берлин, Париз и Лондон прича око отимања територије неспорна и коначна. И бадава долазе грчки, шпански и румунски политичари и праве се да су нам пријатељи, када се зна да они долазе због Баскије и сличних проблема. Свима је јасно, ту пријатељства нема, а Шпанце бих подсетио да су на бомбама намењеним Србији 1999. године, исписавали „Виено“ (Добро). Овог визуелног улепшавања ракета се јако добро сећам, лично сам гледао на другом програму шпанске националне телевизије.

Трећа неспорна и непорецива чињеница и истина јесте да ЕУ и већина држава чланица, интензивно, и за сада притајено, ради на томе да моја маленкост, у догледно време промени држављанство у нпр. војвођанско. Сад ће неко да полемисе да сам параноик, да претерујем, да је Косово другачије, тек може се свашта причати и оспоравати моје писаније, али се врло добро сећам да је Шандор Егереси у октобру 2008. године Нацрт Статута АПВ прво однео на анализу и благослов у Брисел.

Овај несвршени правник успео је у само три дана октобра 2008 године, да се састане са више отворених противника мог народа, па као ста

новник АП Војводине (а ту сам и рођен, ако је неком битно) отворено сумњам да је радио у интересу грађана које формално представља.

Тако је 07.10.2008. године у Бриселу на међународној Конференцији „Дунав – река европске будућности“ изјавио без пардона:

„Војводина је демократска, европска регија која је интегрисана у европски систем региона и која промовише и остварује активну политику регионалне сарадње“ [\[3\]](#) .

Ја имам нешто утисак да је Војводина српска регија, а да је у европске системе регионалне сарадње интегрисана ни мање ни више него држава чији је неспорни део. А колико је Србија интегрисана у ЕУ, чули смо 9. 12. 2011. године, када нам је речено „НЕ“ са великим Н, и опаском из песме естрадног уметника Жељка Јоксимовића под називом „Дођи сутра“.

Али да наставимо са бриселским северносрбијанским вратоломом, уз једну значајну напомену. Да не буде забуне, господина Егересија не критикујем због националне припадности, већ само и искључиво због неслагања са политиком коју води и представља.

Наведени господин председник скупштине је, одмах након горе цитиране изјаве, дана 8. 10. 2008. године био у радној посети Европском парламенту, и на одвојеним састанцима разговарао са европским посланицима Дорис Пак, Иштваном Сент-Ивањијем, Чаба Табајдијем, као и са известиоцем Европског парламента за Србију Јелком Кацином [\[4\]](#) .

Егереси и Јелко Кацин су „разговарали о значају усвајања новог Статута АП Војводине, који пружа могућност даљег развијања Војводине као модерне, грађанске и европске регије, унутар Републике Србије“ [\[5\]](#) .

Као што је познато, Скупштина АПВ је дана 15. 10. 2008. године усвојила Предлог статута, који је Егереси толико хвалио својим (богами не и мојим) бриселским пријатељима. Међутим, убрзо се десило нешто због чега је Егереси и читава покрајинска гарнитура морала да поднесе оставку. Наиме, у новембру 2009. године је Стутут враћен скупштини АПВ на „правно-техничку редакцију“, све због немогућности да исти буде усвојен и потврђен у Народној скупштини Р. Србије [\[6\]](#).

Значи, те суботње вечери, 7. 11. 2009. године, Шандор Егереси је председавао седници скупштине на којој је предлог, који је „потурао под нос“ свим нашим осведоченим противницима у Бриселу, измењен у низу одредби. Тако су посланици у суштини разматрали закључак Извршног већа Војводине који је предв

иђао промену 11 чланова текста Предлога Статута АП Војводине усвојеног 13 месеци раније.

Тек, промењена је уводна одредбе Статута по којој „Војводина представља саставни део јединственог културног, цивилизацијског, економског и географског простора Средње Европе“, па је Војводина, пред Егересијевима очима постала дефинисана као „аутономна покрајина грађана и грађанки који у њој живе у саставу Републике Србије и као регион који негује европске вредности“.

Пет посланика Лиге социјалдемократа Војводине, није подржало предложене измене статута, напустили су седницу и одбили су да по други пут расправљају о овом документу, док је заменик председника ЛСВ, Бојан Костреш, пар недеља пре скупштинске расправе изјавио: „Желимо да сачувамо наше право на различитост и да имамо главни град“ [\[7\]](#).

Због чега толико поређење ситуације на Југу са ситуацијом на Северу (да кажем, у мом крају)? Очигледно због тога што исти политичари из Берлина, исти чиновници из Брисела и исти „преокреташи“ из наших редова имају врло сличне погледе поводом Космета, па је за очекивати да ће им ставови и по питању прекодунавских територија бити усаглашени.

То указује на чињеницу да нас тек чекају европске „добронамерне“ сугестије о

Ех та Европа, или мој рођак из Брисела

Пише: Мироје Јовановић
субота, 10 децембар 2011 17:17

регионализацији, а потом и пацке због „национално мотивисаних инцидената“, који у будућности могу бити вештачки изазвани и медијски покривени.

Зато и страхујем и питам се:

Да ли ћу неког септембра неке године бити на барикади на мосту у Бешки, бранећи да ми кола и ствари прегледа војвођански цариник, а неки нови Чеда или Вук (или Борис) ће ми поручити да тиме спречавам европски пут УЖАСА (Ужа Србија) и тражити од мене да се зарад приступања Евро-немачкој Унији одрекнем онога што су наши преци ослободили у новембру 1918?

Аутор је адвокат и стални сарадник [Српског културног клуба](#)

[1] Лик из романа Чарлса Дикенса.

[2] <http://eur-lex.europa.eu/Notice.do?val=620872:cs&lang=en&list=627147:cs,621032:cs,620765:cs,620766:cs,620872:cs,578503:cs,572032:cs,560344:cs,607035:cs,526077:cs,&pos=5&page=1&nbl=312&pgs=10&hwords=kosovo~>

[3] <http://www.skupstinavojvodine.gov.rs/Common.asp?s=Arhiva&mak=Vesti&iid=3096>

[4] <http://www.skupstinavojvodine.gov.rs/Common.asp?s=Arhiva&mak=Vesti&iid=3107>

[5] Исто.

Ех та Европа, или мој рођак из Брисела

Пише: Мироје Јовановић
субота, 10 децембар 2011 17:17

[6] http://www.rtv.rs/sr_lat/politika/skupstina-vojvodine-usvojila-statut-157072.html

[7] http://www.rtv.rs/sr_lat/politika/kostres:-statut-u-skupstini-srbije-za-dve-do-tri-nedelje-152679.html